موفقیت در جام جهانی آسان نیست

ابراهیم قاسمپور
کارشناس فوتبال

شرایط و نتایج تیم ملی در تورنمنت کافا و مسابقات امارات، چندان امیدی برای درخشش در جام جهانی باقی نمی‌گذارد. حتی اگر تیم ملی از گروه خود در مرحله مقدماتی صعود کند، اتفاق بزرگی رخ نداده است؛ چراکه فیفا به‌جای فوتبال، بیشتر در پی تجارت است و با حضور ۴۸ تیم در جام جهانی، صعود به دور دوم چندان دشوار نیست.

از سوی دیگر، فوتبال در عین سختی، ورزشی آسان نیز هست و پیچیدگی خاصی ندارد. بضاعت فوتبال ما نیز دقیقاً همین است که می‌بینیم. فرصت‌سوزی‌ها و کج‌سلیقگی‌ها باعث شده تا فوتبال ایران به این وضعیت دچار شود؛ به گونه‌ای که نه‌تنها در کافا و تورنمنت امارات نتیجه مطلوبی نگرفته، بلکه بازی‌های زیبایی هم ارائه نکرده است. هرچند تیم ملی ایران در رده بیستم رنکینگ جهانی قرار دارد، اما از نظر سطح کیفی از بسیاری از تیم‌های اروپایی پایین‌تر است. در فوتبال دنیا، بازیکنان ملی‌پوش در لیگ‌های معتبر به آمادگی کامل می‌رسند، اما این شرایط در ایران برقرار نیست. از سوی دیگر، بسیاری از مربیان ایرانی نیز هنوز به سطح حرفه‌ای لازم دست نیافته‌اند. همچنین با وجود آغاز نیم‌فصل دوم لیگ، مربیان نتوانسته‌اند آمادگی تیم‌های خود را حفظ کنند که این مشکل به تیم ملی نیز سرایت کرده است. یکی از مهم‌ترین چالش‌های تیم ملی، نداشتن زمان کافی برای حفظ آمادگی بازیکنان است. با وجود آنکه بسیاری از ملی‌پوشان سال‌هاست در ترکیب تیم ملی بازی می‌کنند، اما در شرایط آرمانی نیستند و متأسفانه هیچ بازیکن جوانی نیز جایگزین آنان نشده است.

در لیگ برتر ایران نیز نه خط حمله و نه خط دفاع عملکرد درخشانی ندارند. گل‌های اندک لیگ نه به‌خاطر قدرت دفاعی تیم‌ها، بلکه ناشی از ضعف خط حمله است؛ تیم‌ها برنامه مشخصی برای گلزنی ندارند و اغلب گل‌ها، اتفاقی وارد دروازه حریف می‌شوند؛ نه حاصل کار گروهی یا نقشه تاکتیکی. فوتبال ما فاقد قدرت سرزنی، شوت‌زنی، کار ترکیبی و خلاقیت است. مهدی طارمی و سردار آزمون پیش‌تر عملکرد بهتری داشتند، اما اکنون با افزایش سن، آنها نیز از آمادگی و خلاقیت سابق فاصله گرفته‌اند.

سرمربی تیم ملی می‌توانست در میدان دادن به بازیکنان جوان، عملکرد قوی‌تری داشته باشد، اما ترجیح داده بر تجربه بازیکنان مسن تکیه کند. تیم ملی در حال حاضر بیش از هر چیز به یک مدافع میانی بازی‌ساز نیاز دارد؛ مدافعی که بتواند با هر دو پا کار کند، توان حمل توپ داشته باشد و در ضدحملات پاس مؤثر بدهد. چنین بازیکنی در تیم ملی کمیاب است و فرصت پرورش او نیز رو به پایان. حتی لژیونرهای ایران نیز اگر از کوران مسابقات دور بمانند، به‌طور حتم بازدهی مطلوبی نخواهند داشت.

در لیگ ایران نیز، حتی از دو تیم بزرگ کشور چیز خاص و متفاوتی نمی‌بینیم و این در حالی است که لیگ‌های حوزه خلیج فارس، بویژه لیگ عربستان، سرشار از جذابیت و نمایش واقعی فوتبال شده‌اند. تیم ملی برای آمادگی هرچه بیشتر تا جام جهانی، به بازی‌های تدارکاتی قدرتمند نیاز دارد. اما یا برنامه تیم‌های بزرگ پر است و امکان بازی با ایران را ندارند، یا دیدارهای ضعیفی برای تیم ملی‌مان در نظر گرفته می‌شود. شاید بهتر باشد کادر فنی از همین حالا اطلاعات دقیق درباره رقبای مرحله مقدماتی جمع‌آوری کند؛ زیرا مانند گذشته نیست که آمار و فیلم بازی‌های تیم‌ها به‌آسانی در دسترس نباشد.

یکی از بهترین راه‌ها این است که کادر فنی، دو یا سه روز در هفته ملی‌پوشان شاغل در لیگ ایران را به اردوی کوتاه‌مدت دعوت کنند تا تمرین‌های تاکتیکی را مرور کنند. هرچند این کار آسان نیست و ممکن است تیم‌های باشگاهی به‌دلیل فشردگی مسابقات بازیکن ندهند و جای لژیونرها هم خالی باشد، اما در ۱۳۶ روز باقی‌مانده تا جام جهانی، همکاری باشگاه‌ها با تیم ملی، ضروری‌ترین اقدام برای بهبود شرایط خواهد بود.

آمادگی مطلوب، رمز موفقیت در جام جهانی

شاهرخ بیانی
مربی فوتبال

تیم ملی فوتبال ایران با شرایط فعلی، بدون بازی‌های تدارکاتی مناسب و با آسیب‌دیدگی ملی‌پوشان، کار بسیار سختی برای صعود پیش رو دارد.

در شرایطی که فدراسیون فوتبال و امیر قلعه‌نویی، نتوانسته‌اند دیدارهای دوستانه سطح بالا و مؤثری برای تیم مهیا کنند، بازگشت دیرهنگام مهدی قایدی به دلیل مصدومیت، به همراه آسیب‌دیدگی سردار آزمون که از بازیکنان تأثیرگذار فوتبال ایران است نیز همگی دست به دست هم داده‌اند تا هماهنگی لازم بین نفرات تیم ایجاد نشود.

البته اگر قلعه‌نویی با توجه به استعدادهای خوبی که در تیم امید وجود دارد، بتواند دو یا سه بازیکن جوان را به تیم بزرگسالان اضافه کند، شاید بتوان به کسب نتایج مطلوب در جام جهانی دل خوش کرد. متأسفانه در لیگ برتر نیز استعداد و مهاجم شایسته‌ای به قلعه‌نویی معرفی نشده و همچنان دلخوش به همان بازیکنان ثابت و قدیمی هستیم؛ غافل از اینکه جام جهانی تفاوت‌های زیادی دارد و مسابقاتی در سطح جام ملت‌های آسیا یا تورنمنت خلیج‌فارس نیست. در حال حاضر تیم ملی ایران حتی در قاره آسیا نیز در خط دفاعی بسیار متزلزل ظاهر شده و نشان داده مقابل تیم‌های ژاپن و کره جنوبی اقتدار گذشته را ندارد؛ چه برسد به تیم‌های حاضر در جام جهانی که از سطحی بالاتر از قاره کهن برخوردارند.

ضمن اینکه بجز دو عامل مهم نبود مسابقات تدارکاتی و آسیب‌دیدگی بازیکنان، تیم ملی از میانگین سنی بالایی نیز برخوردار است و مسلماً برابر مهاجمان تند و تیز تیم‌هایی مانند نیوزیلند و بلژیک با مشکل مواجه خواهد شد. سن اکثر ملی‌پوشان کشورمان بجز دو یا سه نفر، بالای ۳۰ سال است و با شرایط تمرینی حال حاضر، مشخص نیست در جام جهانی چه عملکردی از خود به‌جا خواهیم گذاشت. بنابراین امیر قلعه‌نویی اگر می‌خواهد به‌عنوان سومین مربی ایرانی که هدایت تیم ملی را در جام جهانی بر عهده دارد به نتیجه برسد، باید شرایط برگزاری حداقل چهار بازی دوستانه مناسب را فراهم آورد تا به‌واسطه شناخت کامل از بازیکنان، مسیر درست صعود را طراحی کند؛ البته به شرطی که تیم‌های باشگاهی نیز بتوانند بازیکنان را در بهترین فرم ممکن در اختیار او قرار دهند.

در حال حاضر، فوتبال ایران برای حضوری موفق در جام جهانی، باید گمشده اش را پیدا کند.

«ایران» ضرورت تعیین تکلیف بازی‌های تدارکاتی تیم ملی فوتبال در آستانه جام جهانی ۲۰۲۶ را بررسی می‌کند

صعود بدون برنامه ممکن نیست

سینا حسینی / در شرایطی که ۱۳۳ روز تا شروع رقابت‌های جام جهانی ۲۰۲۶ باقی مانده است، تیم‌های حاضر در این مسابقات با اتکا به برنامه‌ریزی هدفمند در تلاشند با آمادگی کامل وارد این رقابت‌ها شوند تا با کسب نتایج ایده‌آل، جواز حضور در مرحله بعدی جام جهانی را به دست آورند.

مهم‌ترین عامل موفقیت تیم‌های راه‌یافته، شناسایی نقاط ضعف و قوت و کسب اطلاعات کاربردی از حریفان مرحله گروهی است تا با تکیه بر داده‌های جمع‌آوری‌شده، مسیر صعود را برای خود هموار کنند. تیم ملی فوتبال ایران نیز به عنوان یکی از تیم‌های راه‌یافته به جام جهانی، در تلاش است تا برای اولین‌بار در تاریخ حضورش در این رقابت‌ها، جواز صعود به مرحله بعد را کسب و در جام بیست‌وسوم تاریخ‌سازی کند. اما دستیابی به این موفقیت بزرگ نیازمند برنامه‌ریزی هدفمند، هماهنگی درون‌تیمی، تمرکز بر جزئیات فنی و آماده‌سازی استاندارد است تا یوزهای ایرانی بدون اشتباه، سه بازی خود در مرحله مقدماتی جام جهانی را با موفقیت پشت سر بگذارند.

استاندارد بودن روند آماده‌سازی تیم ملی - از نوع تمرینات و اردوها تا کیفیت بازی‌های دوستانه و آنالیز حریفان - مهم‌ترین شرط حضور شایسته در آوردگاه جهانی است. کوچک‌ترین ضعف در این مسیر می‌تواند سرنوشت تیم را در بالاترین سطح فوتبال جهان دگرگون کند. بی‌تردید موفقیت تیم ملی در جام جهانی ۲۰۲۶ با برگزاری دیدارهای تدارکاتی مؤثر، دقیق و مطابق استانداردهای بین‌المللی گره خورده است؛ دیدارهایی که می‌تواند شاگردان امیر قلعه‌نویی را با سطح واقعی رقابت‌ها آشنا کرده و آنها را با آمادگی کامل راهی میدان کند.

کارشناسان و صاحب‌نظران فوتبال بر این باورند که بازی تدارکاتی برابر تیم‌های قدرتمند، بهترین معیار برای سنجش نقاط ضعف و قوت فنی تیم ملی است. آنها معتقدند، اگر تیم ملی پیش از شروع جام جهانی با حریفان نام‌آشنا روبه‌رو شود، می‌تواند به سطحی از هماهنگی و اعتمادبه‌نفس برسد تا در مرحله گروهی شانس واقعی برای موفقیت داشته باشد. اما اگر این دیدارهای آماده‌سازی جدی و با کیفیت برگزار نشود، امید به کسب نتایج مطلوب در سرزمین یانکی‌ها رنگ خواهد باخت.

در حال حاضر هنوز تکلیف حریفان تدارکاتی تیم ملی در مسیر آماده‌سازی جام جهانی روشن نشده و تنها نام اسپانیا به عنوان یکی از چهار بازی تدارکاتی تیم ملی به‌صورت نیمه‌رسمی اعلام شده است. درباره سایر حریفان اما همچنان همه‌چیز در حد گمانه‌زنی رسانه‌ای است و خبر رسمی در این خصوص منتشر نشده. این ابهام سبب شده پرسش‌هایی درباره روند آماده‌سازی تیم ملی و تصمیم‌های فدراسیون مطرح شود؛ از جمله اینکه آیا تیم ملی در مسیر آماده‌سازی خود با چالشی مدیریتی روبه‌روست یا فدراسیون با هدف جلوگیری از لغو ناگهانی بازی‌های دوستانه و کنترل برخی شیطنت‌ها، هنوز اطلاع‌رسانی رسمی نکرده است تا در آستانه ماه مارس دست تیم ملی رو نشود و برنامه‌هایش غافلگیرانه مختل نگردد.

شرایط تعیین‌کننده این روزهای فوتبال جهان ایجاب می‌کند که تیم ملی ایران نیز از فرصت محدود باقی‌مانده برای رسیدن به آمادگی کامل به بهترین نحو بهره گیرد. فاصله زمانی اندک، تراکم بازی‌های لیگ، دسترسی دشوار به زمین تمرین و فراهم شدن شرایط سفر و برنامه اردوها از جمله مواردی است که باید با دقت و زمان‌بندی درست مدیریت شود تا روند آماده‌سازی تیم ملی مطابق معیارهای جهانی پیش برود.

واقعیت این است که در فوتبال مدرن، آمادگی ذهنی و تاکتیکی، حاصل برنامه‌ریزی کوتاه‌مدت نیست، بلکه نتیجه اردوهای استاندارد، رقابت‌های باکیفیت تدارکاتی و استمرار تحلیل داده‌های فنی است. تیم ملی ایران اگر بخواهد در جام جهانی ۲۰۲۶ چهره‌ای مقتدر و متفاوت از خود نشان دهد، چاره‌ای جز رعایت این استانداردها ندارد.

پرویز مظلومی، سرمربی سابق تیم ملی فوتبال در گفت‌وگو با «ایران»:

نباید فریب گروه ساده جام جهانی را بخوریم

پریسا غفاری/ در شرایطی که تنها ۱۳۳ روز تا شروع رقابت‌های جام جهانی ۲۰۲۶ باقی مانده است، پرویز مظلومی، بازیکن پیشین تیم ملی فوتبال کشورمان، در گفت‌وگو با« ایران» از ضرورت بهره‌مندی از برنامه‌ریزی منسجم برای کسب موفقیت در این رقابت‌ها سخن می‌گوید و تأکید دارد: «صعود ایران برای آینده فوتبال کشور بسیار تأثیرگذار است و از امروز باید خود را برای حضوری موفق آماده کنیم؛ اگر به خواب برویم زنگ تفریح خواهیم شد.» برای بررسی شرایط فعلی تیم ملی و نامشخص بودن برنامه آماده‌سازی آن، به سراغ مربی سابق تیم ملی رفتیم تا در این خصوص با او گفت‌وگو کنیم. حاصل گفت‌وگوی «ایران» با پرویز مظلومی را در ادامه می‌خوانید:

در تازه‌ترین رده‌بندی فیفا تیم ملی فوتبال ایران در جایگاه بیستم قرار گرفته و در سه ماه اخیر تغییری نداشته‌ایم. نظرتان چیست؟

اصلاً نمی‌توان روی این رنکینگ حساب کرد، چرا که تیم ملی خیلی راحت به جام جهانی صعود کرد و امتیاز ویژه‌ای بابت این صعود به‌دست آورد.

به نظرم، با توجه به خواب زمستانی که فوتبال ما در آن فرو رفته، جدای از جایگاه در رنکینگ می توان به ضررمان تمام شود.

دو فیفا دی پیش رو داریم و تنها یک بازی دوستانه، آن هم با اسپانیا، قطعی شده است. با این زمان کوتاه، دچار مشکل نخواهیم شد؟

در حال حاضر برنامه جامعی از سوی فدراسیون برای تیم ملی و سرمربی نمی‌بینیم. شاید یک فیفا دی از راه برسد، آن‌وقت بازیکنان دو روزی دور هم جمع شوند و دیدار دوستانه‌ای برگزار کنند؛ سپس «دست همدلی» بدهند و سوار هواپیما شوند و در لس‌آنجلس پیاده شوند! با این فرآیند نمی‌توان در جام جهانی انتظار نتیجه درخور داشت. به نظرم اگر امیر قلعه‌نویی بتواند با باشگاه‌ها هماهنگ شود و هر دو هفته یک‌بار کمپ دو تا سه‌روزه برگزار کند، می‌توان به نتیجه‌گیری امیدوار بود. ما در اروپا نیستیم که بازیکنان همواره زیر نظر باشند و اتحادیه فوتبال، باشگاه‌ها و فدراسیون‌ها هماهنگ عمل کنند.

در کشور ما فدراسیون، باشگاه‌ها و تیم ملی، در سه فضای متفاوت فعالیت می‌کنند.

یعنی امکان صعود تیم ملی به دور دوم را کم می‌دانید؟

درست است که گروه ایران نسبت به سایر گروه‌ها آسان‌تر است، اما تمام تیم‌ها تا بُن دندان مسلح می‌آیند. میانگین سنی تیم ما بالاست، هنوز به آمادگی نرسیده‌ایم و در خواب سنگینی فرو رفته‌ایم.

بعد از قطعی شدن دیدار دوستانه با اسپانیا، گویا بازی با غنا نیز در دستور کار فدراسیون قرار دارد.

غنا تیم بسیار خوبی است و محک مناسبی برای تیم ما محسوب می‌شود. دیگر فوتبال دنیا مدرن شده و دوران بازی تدارکاتی صرفاً به‌خاطر نزدیکی سبک‌ها گذشته است. باید با تیم‌های قدر روبه‌رو شویم تا خط حمله و دفاع خود را به خوبی محک بزنیم.

> مدیران ما معمولاً غیر فوتبالی انتخاب می‌شوند مگر من پرویز مظلومی را به محافل غیر ورزشی راه می‌دهند که حالا آدم‌های غیر فوتبالی مدیرعامل باشگاه می‌شوند

به بالابودن میانگین سنی تیم ملی اشاره کردید؛ راه چاره چیست؟

یکی از کارهای مثبتی که قلعه‌نویی در تیم ملی انجام داد، استفاده از بازیکنان جوان بود و این نشان می‌دهد کادر فنی به جوانان اهمیت می‌دهد. با این حال، با جوان‌گرایی یک‌باره موافق نیستم؛ بلکه باید از ترکیب بازیکنان باتجربه و جوان استفاده کرد تا در جام جهانی موفق بود. تیم ملی به خون تازه نیاز دارد، اما در فرصت کوتاه باقی‌مانده نمی‌توان چنین کاری انجام داد؛ این روند باید خیلی زودتر آغاز می‌شد.

شاید پدیده‌ای در لیگ نداشتیم؟

داریم، اما فرصت و شرایط را برای آنها مهیا نکرده‌ایم. جوانان در لیگ پشت درهای بسته مانده‌اند و اعتماد مربیان به آنان اندک است.

یعنی نتایج تیم‌های امید نیز به همین دلیل رقم خورد؟

انتخاب‌های کادر فنی و ترکیب تیم‌های ملی ما همگی غیر فوتبالی شده‌اند. ازبکستان و ژاپن را ببینید؛ از بازیکنانی در تیم امیدشان استفاده کردند که تا دو سال دیگر می‌توانند در انتخابی المپیک و بازی‌های ۲۰۲۸ لس‌آنجلس حضور داشته باشند. اما ما فقط دو سه بازیکن داریم که حتی به مرحله مقدماتی انتخابی می‌رسند. تا زمانی که جوان‌گرایی واقعی در فوتبال رخ ندهد، نمی‌توان به آینده این رشته امیدوار بود. فوتبال به برنامه نیاز دارد، نه به رابطه و سفارش. آمار گلزنی مهاجمان در لیگ برتر بسیار ضعیف است.

آیا این یعنی مهاجمان خوبی نداریم؟

بله، وضعیت گلزنی در لیگ و تیم ملی بسیار نگران‌کننده است. باشگاه‌های ایران مهاجمان خارجی درجه دو و سه را جذب می‌کنند و بازیکنان ایرانی پشت خط آنها می‌مانند. دیگر گلزنانی مانند علی دایی و وحید هاشمیان نداریم. مهدی طارمی سنش بالا رفته و سردار آزمون هم آسیب دیده؛ شرایطش مانند هندوانه دربسته است. در خط دفاعی نیز اغلب از بازیکنان خارجی استفاده می‌شود؛ پس چطور انتظار داریم تیم ملی در حمله و دفاع عملکرد خوبی داشته باشد؟ باید مسئولی ورود کند و همان‌طور که قبلاً استفاده از دروازه‌بان خارجی ممنوع شد، ورود مهاجم و مدافع خارجی هم ممنوع شود.

لژیونرهای ایران هم کیفیت مطلوبی ندارند؟

سال‌ها ازبکستان زنگ تفریح ما بود، اما حالا به آنها می‌بازیم. وقتی مهاجمان لیگ ما از ازبک‌ها انتخاب می‌شوند، طبیعی است که آنها شناخت کاملی از فوتبال ما پیدا کنند و از ما جلو بیفتند. وضعیت لژیونرهای ما هم نگران‌کننده است؛ اغلب به ایران بازمی‌گردند و در نهایت راهی لیگ امارات و قطر می‌شوند. در این بخش هم از آسیا عقب افتاده‌ایم.

سهم مربیان لیگ برتر در شرایط فعلی تیم ملی چقدر است؟

اگر به تعداد مصدومان، کیفیت بازی‌ها و آمارهای فنی نگاه کنید، سهم آنها کاملاً مشخص می‌شود. وقتی به مربیان جوانی مانند وحید هاشمیان اعتماد نمی‌شود و مدیران از ترس جایگاه خود دست به تغییرات کادر می‌زنند، این وضعیت پیش می‌آید. نه زمین تمرین مناسب داریم و نه امکانات سخت‌افزاری کافی. دو باشگاه معتبر ایران، هنوز استادیوم اختصاصی ندارند و این یعنی فاجعه. مدیران ما معمولاً غیر فوتبالی انتخاب می‌شوند؛ مگر من پرویز مظلومی را به محافل غیر ورزشی راه می‌دهند که حالا آدم‌های غیر فوتبالی انتظار دارند مدیرعامل باشگاه شوند.

با توجه به همه این صحبت‌ها، آیا امیدی به صعود تیم ملی به دور دوم جام جهانی وجود دارد؟

موفقیت در جام جهانی نیازمند برنامه‌ریزی دقیق و همه جانبه است. برای درخشش تیم ملی باید رسانه‌ها و اهالی فوتبال در کنار یکدیگر باشند تا روزهای خوبی را در جام جهانی رقم بزنیم. از فدراسیون می‌خواهم تا حد امکان به تیم ملی کمک کند.

آنالیز روند آماده‌سازی بلژیک، نیوزیلند و مصر در آستانه جام جهانی ۲۰۲۶

حریفان یوزها سخت مشغول کارند

جواد رستم‌زاده/ در آستانه برگزاری جام جهانی ۲۰۲۶، بررسی برنامه‌های آماده‌سازی تیم‌های ملی بلژیک، نیوزیلند و مصر نشان می‌دهد این تیم‌ها با رویکردی هدفمند و مبتنی بر ارتقای توان فنی و تاکتیکی، در پی حضوری قدرتمند در مرحله گروهی این رقابت‌ها هستند. تحلیل روند تدارکاتی این تیم‌ها بیانگر آن است که رقبای تیم ملی ایران با برنامه‌ریزی دقیق و انگیزه بالا، به دنبال افزایش شانس صعود خود به مرحله حذفی جام بیست‌وسوم هستند.

بلژیک؛ شبیه‌سازی شرایط جام جهانی

تیم ملی بلژیک در فیفادی ماه مارس با برگزاری دیدارهای تدارکاتی مقابل تیم‌های ملی آمریکا و مکزیک، دو میزبان از سه میزبان جام جهانی ۲۰۲۶، گامی مهم در مسیر آماده‌سازی خود برداشته است. این دیدارها از منظر فنی، فرصت مناسبی برای کادر فنی بلژیک فراهم می‌آورد تا عملکرد تیم را در شرایطی نزدیک به فضای واقعی جام جهانی، از جمله فشار تماشاگران، سرعت بالای بازی و تنوع سبک تاکتیکی حریفان مورد ارزیابی قرار دهد.

همچنین دیدار پیش‌بینی شده مقابل کرواسی در فیفادی منتهی به جام جهانی و احتمال رویارویی با تیم ملی ازبکستان، نشان‌دهنده تلاش بلژیک برای سنجش توانایی‌های خود برابر تیم‌هایی با ساختار منسجم، تجربه تورنمنتی و فوتبال فیزیکی است. هدف اصلی بلژیک از این برنامه، افزایش هماهنگی نسل جدید بازیکنان با مهره‌های باتجربه و ارتقای انعطاف‌پذیری تاکتیکی تیم در مسیر رقابت‌های گروهی عنوان می‌شود.

نیوزیلند؛ عبور از محدودیت‌ها

تیم ملی نیوزیلند که همواره با چالش کمبود بازی‌های تدارکاتی سطح بالا مواجه بوده است، در فیفادی مارس ۲۰۲۶ با تیم‌های ملی فنلاند و شیلی دیدار خواهد کرد. تقابل با فنلاند، به‌عنوان تیمی منظم و متکی بر دفاع فشرده، فرصتی برای ارزیابی توان نیوزیلند در خلق موقعیت برابر ساختارهای بسته فراهم می‌کند. از سوی دیگر، بازی با شیلی، تیمی با فوتبال سرعتی و تکنیکی، آزمونی جدی برای خط دفاع و توان انتقالی نیوزیلند به شمار می‌رود. کادر فنی نیوزیلند با این انتخاب‌ها در پی افزایش تجربه بین‌المللی بازیکنان، بهبود سرعت گردش توپ و کاهش فاصله خطوط است تا این تیم با آمادگی ذهنی و فنی مطلوب‌تری وارد جام جهانی شود.

مصر؛ تلاش برای رفع نواقص

تیم ملی مصر که در رقابت‌های جام ملت‌های آفریقا به جمع چهار تیم برتر قاره راه یافت، با وجود این موفقیت، همچنان در پی برطرف کردن برخی ضعف‌های فنی و ساختاری خود است. وابستگی به ستاره‌ها در فاز هجومی، افت تمرکز در دقایق پایانی و دشواری در بازیسازی مقابل تیم‌های دفاع‌محور از جمله چالش‌هایی است که کادر فنی مصر قصد دارد با برگزاری دیدارهای تدارکاتی هدفمند آنها را به حداقل برساند. رویکرد مصر بر ایجاد تعادل میان ساختار تیمی و توان فردی بازیکنان متمرکز شده تا این تیم بتواند در جام جهانی عملکردی باثبات‌تر ارائه دهد. بررسی روند برنامه‌های آماده‌سازی بلژیک، نیوزیلند و مصر نشان می‌دهد این تیم‌ها با برنامه‌ریزی دقیق، تنوع حریفان تدارکاتی و تمرکز بر رفع نقاط ضعف فنی، با انگیزه‌ای مضاعف پا به جام جهانی ۲۰۲۶ خواهند گذاشت. در چنین شرایطی، به نظر می‌رسد رقبای تیم ملی ایران در مرحله گروهی این رقابت‌ها با آمادگی بالا و توان فنی ارتقایافته، به دنبال افزایش شانس صعود به مرحله بعد باشند؛ موضوعی که اهمیت برنامه‌ریزی هدفمند و دیدارهای تدارکاتی باکیفیت را برای تیم ملی ایران دوچندان می‌کند.